

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Mentre esperem el fallament

Dintre de breus dies el Tribunal Concencions administratiu fallarà la protesta formulada per l'Esquerra en coalició amb el Centre Catalanista (?), feta per mitjà del seu representant, Isidre Raimí, en l'acte de l'escrutini general.

Molt bé deia l'altre dia «Wroopol», que ja va néixer morta la protesta; i és perquè és menys encara del que en podríem dir un «feto», ja que no vingué al món — vull dir al món de la veritat, — amb la seva natural virginitat; sinó que ni tan sols és un «feto» el que es va parir aquell dia, puix no hi havia cap, absolutament cap detall, ni res per a poguer-ho classificar amb algun nom.

Protestar?... Sí! Però no fer comprometre l'honorabilitat de persones; no permetre que per defensar una cosa, els senyors que la defensen siguin uns senyors que res no signifiquen i que res no «manen»; quan es dona la batalla a l'enemic, els caps tenen de donar la cara per a signar els documents de la pau o de la guerra; són els caps els que tenen de signar els compromisos que sorgeixen de la lluita; jamai no són els soldats els que s'han de carregar la responsabilitat que pertoca als seus caps.

Els capdavaners, a la victòria conquerint llaurers, i a la derrota sense causes imputables també tenen l'honor de perdre, de saber perdre; però jamai en la derrota han de fer servir els soldats de cobertora i carregar-los uns compromisos que no els corresponen.

Surto del tema que jo em proposava, i és que potser en sortir aquestes lletres a la llum pública ja sigui fallat el recurs que tant i tant s'ha parlat (i que tantes ganes tinc jo de parlar-ne), puix cada dia més i més el poble veu el procedir d'aquests senyors que fins i tot inventen, si cal, quelcom per a anul·lar la voluntat del poble pel sol fet de poguer manar.

Certs senyors asseguruen arreu que guanyaran el recurs, i jo els hi pregunto que si són més papistes que el papa. Perquè, no veuen que en dir que els hi tenen promès i que amb raó o sense se sortiran del seu propòsit; no veuen, pobres senyors, que posen un prestigi molt poc envejable a totes aquestes personalitats que esmenten?

Ciudadà: Ja t'has subscrit al nostre setmanari?

Tampoc no veuen aquests senyors, que ara tindran feina a dir —entenent, quan sigui conegut el fallament, perquè nosaltres no som pessimistes ni optimistes, sinó que volem justícia— que tindran un tràfec a dir que res, que si la seva «protesta» no ha estat rectificadada ha estat... perquè no han volgut. Res; que se'n donaren de menys!...

No veuen, aquests senyors, i consti que no vull donar-los lliçons, que aviat quedaran sols, que faran com aquell pastor i el llop; perquè, sinó, recordeu, penseu els seus actes anteriors i posteriors: d'un dia a l'altre tenien de treure l'alcalde Vallhonestà, però no el tregueren; tenien de fer una revisió, asseguraven un desfalc, però... no hi hagué res d'això, ni res que s'hi assemblés; tenien de treure el Secretari, però encara no sahen perquè ni com ni de quina manera; després, que guanyarien de cents; que volien treure fins... les pedres dels carrers, i res no ha passat; i sempre, sempre, tenen feina a dir que això, que allò... i que és perquè ells «no volen».

La vinent setmana pot ésser que ja sigui fallada la «protesta» i ja en parlarem extensament i també dels que sense cap interès s'han prestat a calumniar a persones i a falsejar la veritat.

Nosaltres som demòcrates; nosaltres sabem que hi ha una cosa que es diu Justícia, i això és sols amb el que nosaltres comptem, amb la justícia; i com que el que ens sobra és la veritat i la raó, no tenim d'anar a ningú a dir-li que per sobre de tot pugui la injustícia i la calúnnia.

En aquest cas i en tots els que sigui defensar-se la veritat, som optimistes i si ens és falsejada també llavors esperarem amb més ganes encara per altra volta les eleccions, i estem i estarem sempre nosaltres de cara a la justícia i a la raó; jamai cercarem calúnnies per a falsejar la voluntat del poble.

F. A.. S.

AVIS

Tots els veïns que tinguin qualsevol classe de gènere o de viandes per a vendre, poden passar per aquesta administració i els ho anunciarem a preus mòdics.

Carnaval

Hem passat ja el Carnestoltes; aquestes festes tradicionals, l'història de les quals es perd en els temps més primitius, i que ara sembla que poc a poc van perdent importància.

Enguany ja no hi ha hagut l'abundància de disfresses d'anys anteriors, ni s'han comès de bon tros tants actes grollers i pocasoltes.

No sabem si això és degut a que el món va civilitzant-se o és que ja durant l'any la gent s'ha tret la careta i no ha tingut necessitat d'esperar aquests dies per a donar esplai al seu instint natural.

Diem això, perquè d'un temps a aquesta part hem vist canviar de vestidura certes persones, que sinó perquè ho hem palpat, no ho hauríem cregut de cap manera.

Hem vist gent que de criatures ja anaven al costat dels capellans, fent d'escolanets i així continuaren tota la vida, posar-se de cop i volta contra d'ells i blasmar contra el més sant i sagrat i contra d'actes que havien estat el seu pa de cada dia.

Hem vist enemics acèrrims de tota obra catalanista, convertir-se en uns fermes propagadors de les llibertats catalanes i de la llengua nostrada.

N'hem vist també que presumien amb el carnet de la Unió Patriòtica, ostentant qualsevol càrrec que els oferissin els delegats del Dictador, convertits ara en homes democràtics i liberals, representants si convé àdhuc d'Esquerra Republicana de Catalunya.

En una paraula, hem vist ja tants canvis que ens han semblat somnis, que un, en posar-se a parlar amb el pròxim, a voltes sembla que es posa recelós per la temença de que pugui anar disfressat.

Hem dit que la gent s'havia tret la careta. No podria ésser, però, que el paper que desempenyaven poc temps enrera fos el vertader i el d'ara fos el de la disfressa?

Perquè, vaja, estem segurs de que molta d'aquesta gent, si es canviava la taronja (com es diu vulgarment), tornarien al seu primitiu aspecte i llavors hom podria dir que, o aquell és el seu color natural, o, pel contrari, que per a certes persones tot l'any és Carnestoltes.

NYAC

Ciudadà: Ja t'has subscrit al nostre setmanari?